

ΙΣΤΟΡΙΑ Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΛΥΚΕΙΟΥ
(ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)

ΟΜΑΔΑ Β

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τις ιστορικές πηγές που σας δίνονται να αναφερθείτε:

α. στις αιτίες διαμάχης αυτοχθόνων και ετεροχθόνων κατά τα πρώτα χρόνια της οθωνικής περιόδου και κατά τις συζητήσεις της Εθνοσυνέλευσης του 1843

(μονάδες 12)

β. στην κύρια κρίση τον Ιανουάριο του 1844 ειδικά για το άρθρο που καθόριζε τις προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη.

(μονάδες 13)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η παλαιά αντιπάθεια που είχε τις καταβολές της στα χρόνια του Αγώνα είχε πάρει κατά την περίοδο της απόλυτης μοναρχίας οικονομικές και πολιτικές διαστάσεις επειδή το στέμμα έδειχνε την προτίμησή του στους νεοφερμένους για την επάνδρωση του κρατικού μηχανισμού παραμερίζοντας τους ντόπιους. [...] Η οικονομική άνοδος των ετεροχθόνων τους κατέστησε περισσότερο αντιπαθείς, καθώς ο πλουτισμός του οφειλόταν από το ένα μέρος στις εμπορικές τους δραστηριότητες και από το άλλο στην υπηρεσία της στον κρατικό μηχανισμό. Η φοροδιαφυγή, η προτεραιότητα στην αγορά εθνικών γαιών και άλλης περιουσίας και η εξασφάλιση άτοκων κρατικών δανείων ήταν τα μέσα πλουτισμού που είχε στη διάθεσή του ο ετερόχθων κρατικός υπάλληλος.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Τόμος ΙΓ΄, Αθήνα, 1980, σελ. 110-111

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Η αντίδραση των αυτοχθόνων και ετεροχθόνων εκδηλώθηκε όταν στις 11 Ιανουαρίου 1844 άρχισε η συζήτηση για το άρθρο 3 περί ελληνικής ιθαγένειας [...]. Ο Μαυροκορδάτος πέτυχε σε συνεργασία με τον Κωλέττη να διευρύνει τον προσδιορισμό της έννοιας του αυτόχθονος. Στους αυτόχθονες τελικά συμπεριλαμβάνονταν όλοι όσοι είχαν λάβει μέρος σε επαναστατικές ενέργειες σε

οποιαδήποτε μέρος της οθωμανικής αυτοκρατορίας και είχαν εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα ως το 1827. [...] Τέλος, από εκείνους που είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα ανάμεσα στα 1827-1833 μπορούσαν να διορισθούν σε δημόσια υπηρεσία μετά από τρία χρόνια, ενώ όσοι είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα ανάμεσα στα 1833-1837 μπορούσαν να διορισθούν σε δημόσια υπηρεσία μετά από τέσσερα χρόνια.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Τόμος ΙΓ', Αθήνα, 1980, σελ. 111